

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 5. Pax juratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. Curia suæ pedibus Papæ admotus, eos
 A. C. 1177. osculatus est, & oblationem detulit.

Communionem deinde de manu Ponti-
 ficis accepit, & Missa completa, manu
 prehensam ad fores Ecclesiæ deduxit.

Chr. Gaufr. Vostens. to. 2. Bibl. Lab. p. 3. 4. Pontifice equum conscendente Frideri-
 cus stapedem tenuit, tumque appren-
 so freno equum rexit, donec Alexander
 ei benedixit, & ut discederet rogavit,

quod longius viæ spatium usque ad ma-
 re superesset. Sequenti die hora circi-
 ter nona Imperator, ut sinceram amici-
 tiam profiteretur, usque ad Papæ con-
 clave venit, paucis comitantibus, cum
 ille Cardinalibus familiariter colloque-
 retur. Jucunde & peramanter Augu-
 stus & Pontifex sermonem conferue-
 runt, non nunquam jocos, sine utriusque
 Dignitatis dispendio, immixtis.

§. V.

Pax juratur.

Romuald.

Inde sex dierum spatio interjecto, scili-
 cet die Lunæ, prima Augusti, solemn-
 i juramento pax confirmata. Imperator
 Præsulibus & Principibus Curia suæ se-
 quentibus ad Palatium Patriarchale, ubi
 Papa diversabatur, se contulit, & Sessio
 in ejusdem domus aula longa & ampla
 celebrata. Ubi in medio Pontifex re-
 sedit, stantibus ex utroque latere Epi-
 scopis & Cardinalibus, Imperatorem in-
 vitavit,

vitavit, ut confideret in folio ad dextram Sæcul. XII.
 posito, Episcopis & Cardinalibus supe- A. C. 1177.
 rior, Romualdo autem Archiepiscopo Sa-
 lernitano innuit, ad lævam, Cardinali-
 bus Diaconis superior, locum caperet.
 Imperato deinde silentio, Papa brevi
 sermone ingentem suam lætitiã testa-
 tus est, quam ob conversionem Impera-
 toris concepisset, ac in epilogo subjun-
 xit; se Imperatorem, carissimum filium
 suum, Imperatricem ejus conjugem, &
 ipsorum filium Henricum Regem pater-
 no amplexu recipere. Tum Imperator
 quoque, deposita trabea, surgens, Ger-
 manorum lingua dicere cœpit, Christia-
 no Cancellario Principis verba lingua
 vulgari Italica interpretante. In hoc
 sermone Imperator publice confessus
 est; deceptum se fuisse, & malorum
 secutum consilia, ac Ecclesiam pœne e-
 vertisse, cum eam defendere voluisset.
 Deo gratias retulit, quod jam errorem
 agnosceret, affirmavitque, se schisma
 dimittere, Alexandrum Papam legiti-
 mum venerari, ac Regi Siciliae Longo-
 bardisque pacem concedere.

Omnibus applaudentibus & Impe-
 ratoris pietatem laudantibus, afferuntur
 Evangelia, Sacræ Reliquiæ, & Crux ve-
 ra. Tum mandante Imperatore Henri-
 cus Comes de Res. . . in animam Prin-
 cipis juravit, quod bona fide pacem in-

Sæcul. XII.
A C. 1177.

ter Ecclesiam & Imperium, fœdus cum Rege Siciliae ad annos quindecim, & Inducias sex annorum cum Longobardis servaturus esset, ea ratione, qua Mandatarii statuissent, & literis consignassent. Principes quoque Imperii duodecim tum Ecclesiastici tum Sæculares idem juramentum præstiterunt. Nec mora, etiam Romualdus Archiepiscopus Salernitanus surgens super Evangelia juravit; quamprimum Legati Imperatoris in Siciliam pervenirent, jussurum Regem Optimatum aliquem nomine suo jurare, quod pacem annis quindecim servare vellet, decemque alios viros principes ex Regis mandato eodem jurejurando sese obstricturos. Idem, ac Archiepiscopus Salernitanus, Comes Rogerius juravit. Tunc etiam Rectores Urbium Longobardiae præsentibus suis sex annorum Inducias juramento firmarunt, promittentes, idem Consules & Nobiles cujuscunque Civitatis juraturos. Hic notatu dignum, quod Imperator & Rex non ipsi jurent, sed id aliis committant, quasi vero sine Majestatis detrimento ipsi jurare non potuissent. Porro Imperatore a Censuris absoluto, sequaces quoque ejus Schismatici catervatim ad sinum Ecclesiae confluerunt, absolvi humiliter postulantes. Præcipui fuere Christianus Archiepiscopus Moguntinus & Cancellarius,

rius, Philippus Colonienſis, Veremun-
 dus Magdeburgenſis, Arnoldus Trevi-
 renſis, Epifcopi Paſſavienſis, Worma-
 tienſis, Auguſtanus, Maſſilienſis, Argen-
 toratenſis, Halberſtadienſis, Papienſis,
 Placentinus, Brixienſis, Novarienſis, Bor-
 mienſis *, Mantuanus, Balneoregienſis, * Acqui,
 Piſaurenſis, & Faventinus.

Sæcul. XII.
 A.C.1177.

§. VI.

*Conradus Moguntia Salisburgum
 translatus.*

Tunc vero captata occasione Christia-
 nus poſſeſſionem Archiepiſcopatus *Romuald.*
 Moguntini ſibi confirmari curavit. Poſt-
 quam enim non modicam operam ad
 reducendam pacem contuliſſet, Impera-
 torem & Principes Germanos vehemen-
 ter rogavit, ut electionem ſuam a Sum-
 mo Pontifice confirmari peterent. Cum
 iſta molimina Conrado, ante Chriſtia-
 num electo & conſecrato, ſuboluiffent,
 in Pontificis conclave admiſſus, *Haud*
ignoras, Sancte Pater, inquit, me amore
tui parentibus, patria, Eccleſia Mogun-
tina, in qua canonicè ordinatus fui, re-
lictis, in Franciam, videlicet in exilium
ſponte mea electum, ad te fugiſſe. Nec-
dum etiam memoria exciderit, quantum
adventu meo Eccleſiam juverim, ſedem-
que tuam adhuc in illo turbine vacillan-
tem